

Очудили се мореплавателитѣ и отъ друго нѣщо. Зимниятъ день трѣбвалъ да бѣде по-късъ отъ нощта. А въ тѣзи мѣста днитѣ и ноцитѣ били равни: денътъ дванадесетъ часа и нощта толкова.

Но трѣбвало да се плува. Още нѣмало за тѣхъ нѣщо особено страшно. Тѣ само се бояли да ги не залови лѣтото: мислѣли, че лѣтото ще бѣде още по-горещо, и слънцето ще ги изгори, особено когато отидатъ по-къмъ югъ.

III. Растения и животни.

Навредъ брѣгътъ билъ покритъ съ гжста, висока гора. Дърветата и храститѣ се сплитали въ непроходимъ гжсталакъ, надъ който се издигали върховетѣ на палмитѣ. Тамъ имало палми съ прави и високи до двадесетъ метра стѣбла; по тѣхъ отъ долу до горѣ— нито едно клонче; а на самия имъ връхъ, високо надъ цѣлата гора, се разпервалъ чадъръ отъ листата, разрѣзани на островрѣхи ивици. Всѣки листъ е дълъгъ до четири метра. У други палми листовата шапка на върха приличала на китка отъ грамадни пера. Расли тукъ доста и клонести дървета. Особено се чудѣли нашитѣ мореплаватели на дървото боабабъ; неговиятъ пжнь е дебелъ до десетина метра, а четири-петъ метра надъ земята започватъ да се разклоняватъ дебели клоне.

Когато мореплавателитѣ излѣзли на брѣга, срѣщнали и друго сжщо така дебело дърво. Тѣ отсѣкли единъ клонъ отъ това дърво, а отъ него протекълъ червенъ смолистъ сокъ, приличенъ на кръвъ. То се наричало драконово дърво. Освѣнъ тѣзи дървета въ гората имало много акации съ перести листа.

Между клонетѣ на дърветата прѣхвъркали птички съ шарени лъскави пера. Цѣлата гора била пълна съ тѣхната пѣсенъ и крѣсъкъ. Понѣкога по клонетѣ на дърветата се промѣквало стадо маймуни. Тѣ изкусно се залавяли за клонетѣ, като се кривѣли, играели и си хвърляли листа и плодове. Нѣкои отъ нашитѣ пжтници мислѣли, че това сж космати хора.